

SVATOJÁNSKÝ ZPRAVODAJ

Svatý Jan pod Skalou
Sedlec & Záhrabská

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU

2021/4 PROSINEC

Obyvatelé
Svatého Jana
se rozrůstají

Dárky
pro děti
i od dětí

Nad námi
hvězdy,
pod námi tunel

**AŤ KAŽDÝ NAJDEME
SVŮJ CÍL, ZA KTERÝM
STOJÍ ZA TO PUTOVAT**

DO NOVÉHO ROKU 2022 VÁM VŠE DOBRÉ A HODNĚ ZDRAVÍ PŘEJE
JIŘÍ BOUČEK A VŠICHNI ZASTUPITELÉ OBCE SVATÝ JAN POD SKALOU

Autobusová doprava

Na naši žádost nasadit na linku 425 menší autobus, aby nedocházelo ke kalamiťným situacím při setkání v nepřehledných zatáčkách, jsme dostali odpověď:

S integrací Berounska a Hořovicka v prosinci loňského roku došlo k propojení části původních linek 425, 384, linky H (210004) a linky A (210001), přičemž nová linka 425 zajišťuje mj. propojení Hostimi, berounské nemocnice s centrem města Berouna a Králova Dvora.

V úseku Svätý Jan pod Skalou – Loděnice spoje linky zajišťují návaznosti na/ze spojů ostatních linek vedených přes obec Loděnice směrem do Prahy i z Prahy. S ohledem na charakter linky (nutná dostatečná kapacita v centrální části trasy a dále školních spojů v úseku Loděnice – Mořina) nelze v současné době na linku 425 nasazovat nízkokapacitní (malá) vozidla.

Přes obec Svätý Jan pod Skalou je vedeno cca osm párů spojů v pracovní den, sedm párů spojů v sobotu a v neděli.

Na původní lince 384 přes Svätý Jan pod Skalou nízkokapacitní autobusy nejezdily, jednalo se o vozy o velikosti minimálně 10,5 m.

PRÁŽSKÁ INTEGROVANÁ DOPRAVA

Budujeme a budeme budovat

Pokračování březnového článku „Buduje se i bourá“

Projížďka obcí už delší dobu představuje docela vzrušující zážitek plný podnětů a překvapení. Nutno říci, že pro mne většinou příjemných. Ve všech částech obce se buduje a staví, obec rozkvétá do krásy a ulice ožívají. Noví majitelé některých zanedbaných nemovitostí se pouští do demolice a přestavby.

Na Záhrabské se to aktuálně týká ulic Lesní a Sedlecká, velké plány mají noví majitelé také v Příčné.

V Sedlci sice utichl stavební ruch v bývalé drůbežárně, ale plně ho nahradila kompletní přestavba statku čp. 2 a jízdního. Dostavuje se nový dům v lokalitě Na Seniku a chystá se přestavba chaty č. 15 v horní části „magistrály“.

Ve Svatém Janu se můžeme těšit z ožívajícího a do krásy rozkvétajícího areálu Ivanky. Začíná být opět rušno taky u vyústění stezky Vojty Náprstka (čp. 19), chystá se přestavba podobné „pastoušky“ proti hřbitovu (čp. 22) a brzy se doufáme s plány na přestavbu objeví nový majitel vybydleného domu

čp. 5, který je na prodej a proudí k němu doslova davý zájemců. Nového majitele má od prosince i vila čp. 16 (mlejnec), která si také říká o rekonstrukci.

Poněkud nenápadně se odehrávají zásadní opravy v budově kláštera (čp. 1), jejíž taje nám letos při dvou příležitostech přiblížili pracovníci Svatojánské koleje a studentky. V přízemí fary (čp. 2) se po delší době zabydlela mladá rodina a v patře se chystá vybudování nového bytu. Také pod skálou u čp. 29 se dějí věci a byt č. 5 v podkroví Obecné školy čeká na nové nájemce.

Prostě spousta věcí je v pohybu a já věřím, že centrum obce a leckteré další zákoutí brzy přestanou působit zanedbaným dojmem.

Jde třeba i o to, aby lidé nevyváželi odpad (ani bioodpad) na cizí pozemky. Toto se občas děje hlavně v Sedlci a také v Jánku, kde jsem majitele nemovitostí dopisem požádal, aby zanechali vyvážení různého odpadu na obecní pozemky – na krajnici silnice, kterou se chystáme poněkud zkultivovat a zbavit náletových dřevin. Houští na břehu pod silnicí totiž evidentně láká k odkládání různého materiálu... J. BOUČEK

Co je v zemi, to se počítá

Také do Sedlce se mají zájem stěhovat noví lidé. Noví majitelé chaty č. 15 ji touží přestavět na domek, kde bude možné trvale žít. To je velice sympatické, ale má to svoje háčky.

Původní majitel chaty nestál o zřízení vodovodní přípojky, což nejen snížilo hodnotu jeho nemovitosti o několik set tisíc, ale také to výrazně zkomplikovalo plány nových majitelů. Původní snaha vyjít vstříc jejich touze po vodovodu narazila na zásadní problém, kterým je běžící pětiletá záruka na celou stavbu vozovky a pod ní ležící kanalizace. Tato záruční lhůta poběží do května 2023. Až pak tedy bude možné dovolit realizaci překopů vozovky, a to za předpokladu kvalitního projektu a ještě kvalitnějšího provedení prací tak, aby nedocházelo k lámání asfaltu a k propadání vozovky.

Překopávání silnice naštěstí není nutné pro hojně se rozrůstající počet domácností, které si chtějí pořídit domovní ČOV. Kanalizaci jsme během výstavby překvalifikovali z „dešťové“ na

„jednotnou“ a byly do ní vysazeny odbočky ke všem nemovitostem na straně vzdálenější od potoka. Mezitím ke dvěma původním domovním ČOV v ulici přibýly dvě nové a dvě další jsou v povolovacím řízení.

Ani provoz domovních ČOV ale automaticky neznamená čistý Kačák. Na provoz čističky je třeba pravidelně dohlížet a vyvarovat se například používání některých druhů saponátů a čisticidel. Když se letos v létě ozvala jedna obyvatelka magistrály, že již několik dnů cítí nepříjemný zápach, měli jsme nejprve podezření na únik plynu. Pracovníci GasNetu přijeli hbitě a navrtali nám do vozovky několik kontrolních otvorů. Plyn v podloží cesty nebyl zjištěn. Nejspíše šlo o zápach z vyústění kanalizace. Je pravděpodobné, že některá z čističek nepracuje dobře. Vyzývám tedy majitele ČOV, aby jejich provozu věnovali náležitou pozornost a pravidelně kontrolovali, co od nich vytéká!

Zvýšené úsilí při projektování, stavbě a kolaudaci kanalizace se myslím jedno-

značně vyplácí, stejně jako se doufám brzy zúročí chráničky a trubičky, které jsme kolem magistrály rozvinuli na poslední chvíli před pokládku asfaltových vrstev. Stavba optické sítě po řadě odkladů na podzim započala. Připojení domů ze sedlecké magistrály bude doufáme o něco jednodušší a rychlejší, než v jiných částech obce, kde musí dojít k přeorání pozemků a komunikací. Začátek výkopových prací byl provázen řadou nepříjemností. Zasahovala zde Česká inspekce životního prostředí i Správa silnic a dopraváci. Snad se realizační firma Cloudevelps s.r.o. poučila, že i při stavbách mimo Prahu je nutné být obezřetný. J. BOUČEK

Jeskyňě nestačí, pořídíme si tunel!

Správa železnic opakovaně potvrzuje, že zahájila finální přípravy směřující ke stavbě vysokorychlostní železniční tratě – tunelu Praha – Beroun. Stavět se má od roku 2028 a hotovo prý bude kolem roku 2040. Jak se proces stavby projeví v teritoriu naší obce není zatím úplně jasné. Správa železnic samozřejmě tvrdí, že vše je dokonale ošetřeno a žádné nebezpečí nehrozí...

Určitá rizika představují například i stavby určené pro různé technologie zabezpečující provoz tunelu. S těmi se počítá v platném územním plánu obce a mají být umístěny v Sedlci. Zde bude trať tunelu procházet cca 25 m pod korytem Kačáku a bude to tedy její nejnižší bod, kam se bude přirozeně shromažďovat voda. Odtud bude také nejsnazší budovat například nouzový východ z tunelu. Druhým velkým rizikem je možné negativní ovlivnění spodních vod v koridoru tunelu i v jeho širším okolí. Tím mohou být postiženy studny a vrty nejen v Sedlci, ale také na Záhrabské.

Obec byla vyzvána k dodání podkladů ke stávajícím inženýrským sítím. Nic proti tunelům – je to elegantní, ale velice drahý (cca 60 mld. Kč) způsob zrychlení dopravy a odstínění jejich negativních vlivů na okolí. Obavy jsou ale z dopadů samotné výstavby. Ve hře

je zásadní otázka, jestli má být Sedlec využíván jako místo pro vyvážení horniny vytěžené při stavbě tunelu. Podle původní verze se s tím nepočítalo, ale zdánlivá jednoduchost využití tohoto místa, kde tunel bude poměrně mělko pod zemí, bude projektanty lákat. Každopádně budeme hájit zájmy ochrany místních obyvatel a krajiny – v tomto směru počítáme s vydatnou podporou

Agentury ochrany přírody a krajiny, případně i dalších ekologických organizací.

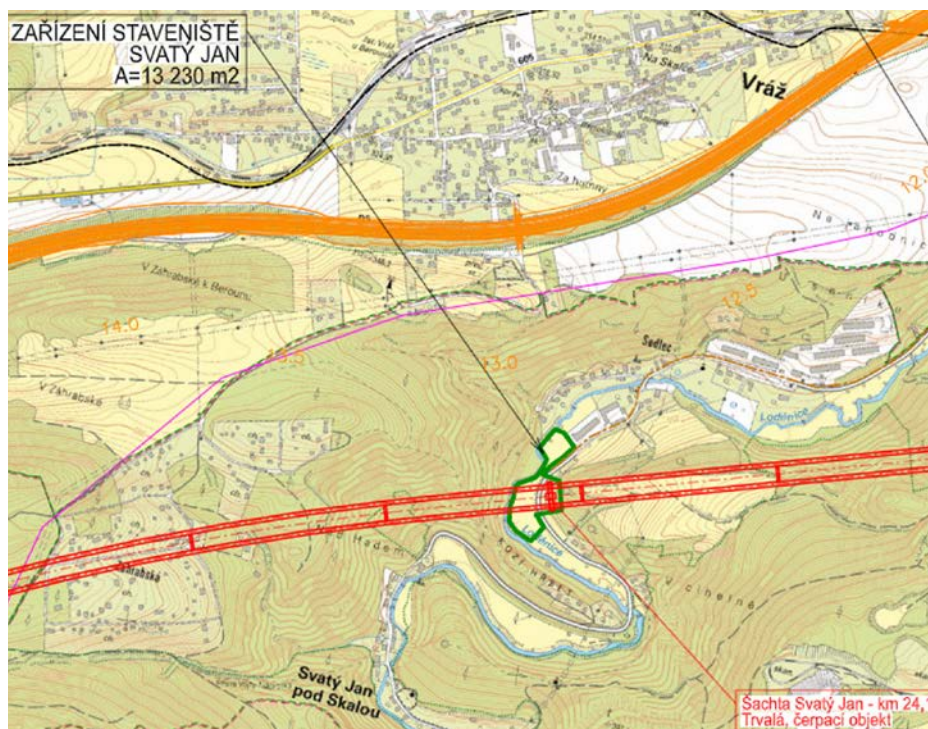
Na webu Správy železnic se ke stavbě dočteme toto:

Novostavba trati Praha-Smíchov – Beroun je prioritní dopravní stavbou Správy železnic a jedním z nejrozsáhlejších připravovaných dopravních projektů v ČR. Jejím cílem je vybudovat zcela nový dvoukolejný úsek 3. tranzitního koridoru, který přímo propojí stanice Praha-Smíchov a Beroun a odlehčí tak stávající trati podél Berounky pro příměstské spoje a zrychlí a zatraktivní osobní i nákladní vlakovou dopravu ze směru Beroun, Plzeň, Norimberk/Mnichov.

Z důvodu provozu jak osobní, tak i nákladní dopravy v tunelu je navrhována rychlost 200 km/h, se snížením před stanicí Praha-Smíchov na 100–120 km/h a před stanicí Beroun na 160 km/h. Z důvodu požární bezpečnosti jsou navrženy dva jednokolejné tunely s propojkami a 5 únikovými šachtami na povrch v katastru Prahy-Slívence a obci Ořech, Tachlovice, Loděnice a Svatý Jan pod Skalou.

V únoru 2022 by měla proběhnout schůzka zastupitelů obce se zástupci Správy železnic s podrobnějším vyjasněním plánů a představ o průběhu stavby a o možné eliminaci jejich dopadů.

J. BOUČEK

Děti potřebují dárky dostávat, ale i dávat

Teoložka Noemi Bravená, zástupkyně ředitelky Svatojánské koleje, se zabývá dětskou teologií – mj. tím, jak Boha děti přijímají, jak mu rozumějí. Ptali jsme se jí ni na tradici vánočních dárků

Spousta rodičů řeší rozpor: nebude dítě popletené, když mu vykládáme, že pře-kvapení pod stromeček chystá Ježíšek – dárkonoš? A přitom mu zároveň vysvětlujeme, že to malé dítě v jesličkách je Spasitel?

Předškolákovi obě tyto postavy splývají. Občas se mu do toho v jeho fantazii připelete i červené oblečení a bílý plnovous. Ale nejdůležitější jsou přece svátky, na které se těší. Po večerní modlitbě, v níž se společně obrácíme ke Kristu, tudíž nemá vůbec žádný problém napsat dopis Ježíškovi nebo vyjmenovat mu svá přání pod stromeček. Lidové a náboženské prvky v hlavě dítěte přirozeně koexistují a jediný, kdo se tím občas trápí, jsou právě rodiče.

A jak to mají Ti starší?

Mladší školák časem přijde na to, že dárky mu dávají pod stromeček rodiče a každoročně pozorně sleduje skříň, monitoruje nákupy a hledá další důkazy, protože v tom cítí jakési zadostiučinění, potvrzení své vlastní velikosti a rozumnosti. Nicméně pořád drží tradici, že na Ježíška – dárkonoše „věřím“, protože to patří k duchu českých Vánoc. Také už ale dobře ví, že o Vánocích si připomínáme Ježíška, o kterém hovoříme jako o malém dítěti, jež se na-

rodilo v Betlémě a spí v jesličkách. Děti z věřících rodin dokážou nejspíše tak ve třetí třídě rozlišit, že Ježíšek, co nosí dárky, je fantazijní postava a malý Ježíšek je – řečeno jejich slovy – „ten opravdický“. Rodiče proto nemusí mít strach ze záměny obou postav ani z duchovního scestí svého potomka. Dítě se v závislosti na zrání a rozvoji svého myšlení učí s nástupem do školy rozlišovat mezi lidovou a křesťanskou tradicí.

Puberták a adolescent pak vnímají malého Ježíše jako součást vánočního příběhu, který je takovou idylkou s miminkem. Vědí, že to hlavní z jeho příběhu přijde až o Velikonocích. Vánoce jsou proto pro ně rodinným svátkem a jejich duchovní rozměr berou jako bonus, který k tomu tak nějak patří.

Už docela malé děti mívají potřebu dát také něco Ježíškovi. Tedy tomu malému dítěti v jesličkách.

V koledě „Jak jsi krásné neviňátko“ dostává malý Ježíšek oblečení (dvě kůže), jídlo (mléko) a hračku (beránka). Když moje děti poprvé připravovaly dárek pro Ježíška, vložily do krabičky od čaje jednu kostku lega (hračka), jeden burák (aby neměl hlad) a malý obrázek (aby měl radost a necítil se sám). Pravda je to trošku něco jiného než zlato, kadid-

lo a myrha od tří králů, ale ukazují tím svůj vztah a porozumění situaci malého dítěte v jesličkách. Touha obdarovat malého Ježíše něčím praktickým napadá dítě jako první – dát něco, co by si samo přálo nebo co potřebuje.

Jak děti můžeme v obdarování Ježíška doprovázet?

Můžeme jim vysvětlit, že Ježíši máme dávat praktické věci, tedy naše skutky. Konat dobro ve prospěch bližních – například o Vánocích je obdarovávat tím, co potřebují, co sami chtějí, po čem touží a co by jim udělalo radost. Ale také, že máme přinášet Ježíši drahé a cenné dary: náš život, důvěru, odevzdanost, připravenost ke službě.

Na jednoduchou rodičovskou otázku, co připravíme tyto Vánoce dítěti v jesličkách, nemá následovat domácí kázní, ale prostor pro ztišení a tvořivost. Děti totiž potřebují dárky nejen dostávat, ale i dávat, ať už se jedná o dar k jesličkám pro malého Ježíše, nebo pod stromeček pro dědu s babičkou, pro rodiče, pro spolužáka, pro potřebné – ať už jsou to chudé děti, děti v nemocnicích, či děti migrantů. Vede je to k prožitku radosti a poznávají v tom hloubku obdarování.

Jak to udělat prakticky?

Dárek pro Ježíška – tedy ta krabička od čaje, o kterém jsem hovořila – může obsahovat nejen autentické dětské dárky, ale i psané lístečky s tím, co dáme nebo chceme dát dítěti v jesličkách. Například co pro něj chceme udělat ve vztahu k druhým lidem. Dárky pro malého Ježíše pak můžeme spolu s dětmi otevřít, lístečky, přečíst, a pak s nimi velmi přirozeně hovořit o hlubším významu obdarování i o našem vztahu k Ježíši Kristu.

Ale dobře si před tím rozmysleme, jak to s obdarováním máme my sami. Jsme například štedří k potřebným lidem jen proto, že to k Vánocům tak nějak patří? A opravdu víme, že taková štedrost nemá svůj původ jen v jakémsi altruismu (*moderní označení pro postoje a jednání, která sledují prospěch druhého člověka*) nebo v tom, co někteří naši politici nazývají „křesťanské hodnoty“? Víme, že v každém našem obdarování se jako křesťané stáváme součástí Božího plánu a vlastně měníme dějiny? Tak snad alespoň jednou v roce.

ROZHOVOR PŮVODNĚ VYŠEL
V KATOLICKÉM TÝDENÍKU 2021–51/52.
OTÁZKY KLADL VEDOUcí REDAKCE
JIŘÍ MACHÁNE.

Svatojánské stopy v Praze: dům U biskupské čepice

Na Novém Městě v Praze, v Opatovické ulici č.20, stojí dům zvaný „U biskupské čepice“. Je hodnocen jako mimořádně historicky cenný. Právem je tedy na něm i evidenční číslo kulturní památky. Podle dochovaných sklepů pochá-

zí zřejmě z dob gotiky.

Do tohoto domu situoval ve své jedné povídce německy píšící pražský spisovatel Gustav Meyrink, známý svým vztahem k východním filozofiím a mystice, sídlo sekty tzv. Asijských bratrů. Sekta měla údajně existovat ještě v roce 1760

a jejím posledním velmistrem měl být prý hrabě Špork.

Dům byl několikrát přestavován, změnila se i domovní znamení, nesl i název „U dvou pštrosů“. Původně středověký dvorec nepomuckých cisterciáků přešel

ke konci 17. století do majetku kláštera Sv. Jana pod Skalou. Hodnotný je barokní portál se znakem kláštera, který byl osazen v roce 1719. Obsahuje také nápis AASJ – je zkratkou latinského „Adres abbatiss Sancti Joannis“ – tedy Příbytek opatství sv. Jana. V kartuši nad portálem je také hlava divočáka, tedy součást erbu svatojánského kláštera. Ta byla převzata z původního erbu pánů z Valdeka, též z Házemburku nebo i z „Vepřika“, jako projev uznání zásadní iniciativy při výstavbě svatojánského kostela.

Zlidovělý název domu U biskupské čepice není zcela správný, protože mitra nad erbem není papežská, ale patří právě svatojánskému opatovi.

Po zrušení kláštera císařem Josefem II. byl dům několikrát prodán, až jej v roce 1884 koupil známý a úspěšný pražský nakladatel, knihkupec a také publicista J. R. Vilímek. Založil zde knižní tiskárnu. V roce 1948 byl tak jako mnohé i Vilímkův majetek zestátněn. V roce 1992 zde našla místo půjčovna historických maškarních a společenských kostýmů.

PETR ŠPIČKA

Kultura po našem

Organizování koncertů a společenských akcí obcí, Svatojánskou společností nebo nějakou agenturou je záslužnou a zpravidla nevýdělečnou činností, na kterou je nutno mít připraveny finance. Většinou doplácíme z obecního rozpočtu, ale už třetí rok po sobě nám na kulturu přispívá Středočeský kraj. Vloni jsme kvůli omezení počtu akcí nedosáhli na maximální možnou výši dotace 100 tisíc Kč, ale letos se počet – a tím i rozpočet – kulturních akcí opět navýšil a dotaci, která má pokrýt cca 60 % celkových nákladů, zcela jistě dočerpáme.

Naštěstí se kolem nás poměrně často pořádají akce, které nic obec nestojí, do kterých investují svůj čas a nápady místní obyvatelé nebo studenti a zaměstnanci Svatojánské koleje. Letos například proběhla dvě adventní setkání, na kterých se podíleli místní. Rozsvícení vánočního stromu jsme odložili na druhou adventní neděli a spojili jsme jej s příchodem Mikuláše s anděly a čerty a s rozdáváním dárečků menším dětem. Tuto akci rozšířila Svatojánská kolej o dílničku, kde si menší děti s rodiči mohly vyrobit ozdoby nebo se naučily mikulášská říkadla. Studentky a pracov-

nice školy také tvořily většinu sboru, který spolu s kapelníkem Mírou Husákem a kytaristkou Ájou Buchtovou se cvičil několik oblíbených vánočních písní a koled. Na pohoštění, které bylo na této akci k dispozici, se podílely místní hospodyně – všem patří obrovský dík!

Na Záhrabské krystalizuje kvalitní organizační tým, který letos uspořádal několik komunitních akcí. Po podařeném vítání jara a velikonočním obcházení osady se v půli prosince Záhrabáci opět sešli u dubu, kde si poblíž altánku zasadili vánoční smrček. Vše zařídila

Veronika s Vaškem a Mírou, hudební složku obstaral Enca s Luckou. Výsledkem je zase o kousek lepší seznámení sousedů ze Záhrabské, kteří jinak nemají moc příležitosti se setkat, a také krásně ozdobený živý stromček, který se doufejme ujme a poslouží ještě mnohokrát jako strom vánoční. I tady patří velikánské (svatojánské) poděkování všem, kteří se zajímají o dění kolem sebe a pomáhají navázat přirozené sousedské vazby. Ty pak pomáhají předcházet konfliktům a nedorozuměním a celkově zlepšují atmosféru.

JB

Poděkování

O tom, v jakém stavu jsou po několika suchých létech Svatojánské lesy, již bylo napsáno hodně. Navíc se stačí porozhlédnout a každý hned uvidí tisíce oloupaných pahýlů uschlých stromů. Pohled na takový les je žalostný. Navíc, padající suché větve i celé stromy představují i velké nebezpečí pro lidi.

Je zvykem děkovat na stránkách zpravodaje lidem, kteří pro veřejnost něco sami od sebe udělají. Takovým člověkem, kterému dnes děkujeme, je pan

Pavel Čuba z Vráže. Jen během letošního roku odklidil několik desítek spadlých stromů a vývrátů z frekventované veřejné cesty ze Sv. Jana do Vráže. Na úklidu cesty strávil již desítky hodin času a bez jeho přičinění by cesta nebyla na několika místech průchozí.

Nutno dodat, že i veřejně prospěšné práce se ne vždy setkávají s pochopením, o čemž svědčí i konflikty s lidmi, kteří úklid vývrátů považují za těžbu dřeva.

JIŘÍ ŠEVČÍK ML.

Vánoce v muzeu

Několik slov je třeba zmínit i o tradiční výstavě Medové Vánoce. Výstava samotná vyžaduje několik týdnů příprav a stěhování v muzeu. Před rokem se nakonec výstava konat nemohla a všechna práce tak byla marná. Protože i nadále je konání výstavy nejisté, letošní

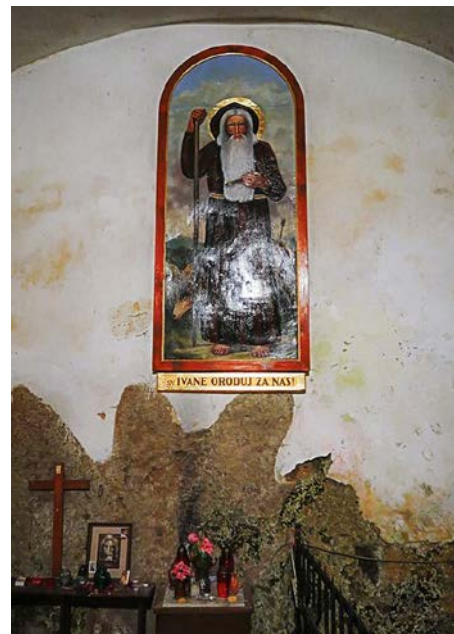
akce proběhne bez včelařských exponátů pod názvem Vánoce v muzeu.

Vánoční atmosféru připomene několik Jesliček, rozmístěných po celém muzeu. Dospělé rádi přivítáme s ochutnavkou teplé Sváteční medoviny a pro děti bude jistě nejzajímavějším exponátem mechanický betlém z LEGA. Pokud si tedy letos v době mnohých omezení a zrušení adventních trhů chcete alespoň na chvíli užít Vánoční atmosféru, navštivte Svatojánské muzeum v době vánoční a nechte se překvapit naší vánoční expozicí.

Otevřeno bude, pokud Covid dovolí: 18.–19., 23., 25.–26. prosince a 1.–2. ledna vždy od 13 do 17 hodin. JIŘÍ ŠEVČÍK ML.

Aktuality o konání kulturních akcí sledujte na internetu (www.svatyjan.cz). Je možné, že do Vánoc budou muset být z důvodů vládních opatření akce omezeny či zrušeny.

Obraz sv. Ivana a nová mříž

Ti starší z Vás se ještě jistě rozpomenou na poustevníka „Oviho“ (bratr Franišek, nazývaný lidmi Ovečka Boží), který ve Sv. Janě před 30 lety několik sezon pobýval. Byl to on, kdo kdysi sehnal velké peníze na koberce do kostela, křišťálový lustr, stál u pořízení nových zvonů, ale přispěl i na zvony do všech našich tří kaplí. Letos v podzimních měsících Ovi zajistil a zaplatil restaurování obrazu sv. Ivana u naší studánky. Zde také byla instalována nová kovaná mříž do okénka k jeskyni. Až půjdete navštívit některou z letošních vánočních akcí, rozhodně se nezapomeňte na krásně opravený obraz zajít podívat. JŠ

30 let Svatojánské společnosti

Třicátý rok své existence si Svatojánská společnost z důvodů COVIDových omezení připomněla jen symbolicky. Z plánované veřejné oslavy ze stejných důvodů sešlo. Přesto jsme se po celý rok snažili zajistit průvodcovství v kostele i muzeu v době, kdy to bylo povoleno. Ke 30. výročí jsme vydali tři výjimečné panoramatické pohlednice Sv. Jana, které nabízejí nevšední záběry na naši obec. Největší kulturní akcí roku byl koncert Pražského smíšeného sboru, který spolu se sólisty Státní opery přednesl výběr z oratoria Svatá Ludmila. Oratorium Antonína Dvořáka

bylo provedeno jako oslava trojího výročí (1100 let úmrtí sv. Ludmily, 180 let narození Antonína Dvořáka a 30 let od založení Svatojánské nadace). Pro nás je významné tím, že toto světoznámé dílo se z velké části odehrává před Ivanovou jeskyní a sv. Ivan a sv. Ludmila jsou jeho ústředními postavami.

Zkrácená sezona a omezení kulturních akcí se stejně jako vloni bohužel negativně odrazí na příjmech společnosti. Přesto jsme se po několika letech letos rozhodli opět podpořit veřejně transparentní *Konto varhany* příspěvkem 40000 korun. Pokud byste rádi na

dlouholetou sbírku na opravu varhan přispěli také (vaše jméno i výše daru budou vidět na transparentním kontě), můžete varhany podpořit svým darem na konto 4108496309/0800. Zdá se, že je tato dlouhodobá snaha zbytečná. Ale není tomu tak. Současných téměř 250000 Korun již tvoří solidní základ pro doplacení případné dotace či vypracování odborné dokumentace na celkovou renovaci varhan. Přesto je odhadovaná částka 3 miliony stále ještě hodně vzdálená a každým, byť sebemenším darem se jejímu dosažení přiblížíme.

JIŘÍ ŠEVČÍK ML.

Za odpad si připlatíme

Předem se omlouvám: toto téma není příliš záživné, ale souvisí s naším každodenním životem a je třeba se mu opakovaně věnovat. Ukazuje se na něm kulturní vyspělost společnosti – a také každého jednotlivce. Stát nás (obce) novým zákonem o odpadech tlačí k vyšší míře třídění a používá k tomu především ekonomické nástroje. Každý rok se definovaným způsobem bude zvyšovat cena skládkového a současně se bude také snižovat limit hmotnosti směsného komunálního odpadu, na který můžeme uplatnit slevu.

Svozové firmy nového zákona hbitě využily (spíše zneužily) k okamžitému drastickému zdražení svých služeb, které nás postihlo už v tomto roce. Obce na toto zdražení většinou už nestihly reagovat, měnit výši poplatků později v průběhu roku by způsobilo více zmatků než užitku. Od příštího roku se ale ve většině obcí citelně zdražuje a nevyhne se to ani nám.

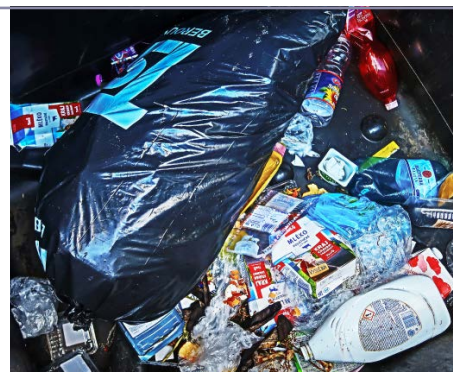
Zákon o místních poplatcích obcím dává čtyři možnosti, jak výši poplatku stanovit. Dvě z nich předpokládají podrobnou evidenci svezené hmotnosti nebo objemu odpadu z každé jednotlivé popelnice, a to naše svozová firma neumí a ani nehodlá zavádět. Ani třetí možnost (poplatek podle kapacity soustředovacích prostředků) u nás nepřípadá v úvahu, protože ji nelze aplikovat na Záhrabské, kde všichni anonymně soustřeďují svůj odpad na dvou sběrných místech bez možnosti zpětné kontroly, kdo kolik vyprodukoval. Popelářské vozy sem totiž nemohou zajíždět kvůli „divokým“ parametrům místních komunikací. Zůstává nám tedy poslední možnost, spočívající v paušální platbě za obecní systém odpadového hospodářství. Ta je zákonem limitována maximální výší 1200 Kč/rok.

Obecní zastupitelstvo projednávalo novou vyhlášku o stanovení poplatku na svém zasedání začátkem listopadu. Osobně jsem předpokládal zdražení místního poplatku někam k výši 1000 Kč, ale převládá názor, že bychom našim obyvatelům měli nižší částkou alespoň trochu kompenzovat příkopi způsobená turistickým ruchem. Ten obci kromě ruchu a odpadků nakonec také přináší zisky z parkovného a z pronájmu obecních nemovitostí, takže část těchto výnosů můžeme použít na pokrytí zvýšených nákladů na likvi-

daci odpadu. Konečné znění vyhlášky č. 4/2021 je vyvěšeno na obecním webu v sekci Úřad/Právní předpisy obce. Podstatné je to, že **poplatek se od 1. 1. 2022 upravuje na 800 Kč/osobu** přihlášenou k trvalému pobytu nebo rekreační nemovitost. Ostatní náležitosti, jako termíny plateb (do 31. 3., resp. 31. 8.), úlevy pro seniory od 70 let (ti budou platit 700 Kč) nebo osvobození od poplatku pro třetí a další dítě v domácnosti jsou převzaty z předešlé vyhlášky.

Jsem si vědom, že tento paušální systém není ani spravedlivý, ani příliš nemotivuje k třídění, ale jiná varianta v naší různorodě namíchané obci není možná. Je mi líto, že nepodchytíme křiklavé případy, které jsou patrné ve dvou částech obce, kde se používají popelnice vybavené RFID čipy, které se načítají při každé manipulaci. Celkem běžně se stává, že na adrese, kde není nikdo trvale hlášen, platíme za svoz odpadu ročně tisíce korun. Platíme také svoz bioodpadu a rozměrného nebo nebezpečného odpadu. Platí se také svoz odpadu tříděného, a to přesto, že některé komodity se dají uplatnit na trhu druhotných surovin a přinesou tak svozové firmě další zisk.

S nadějí hledíme na iniciativu obcí v regionu Dolní Berounka, které zakládají vlastní svozovou firmu. Ta by měla fungovat od 1. 7. 2022, zpočátku pro 16 zaváděcích obcí v teritoriu od Dobřichovic po Koněprusy. Když se naplní předpoklady o efektivitě takového provozu, bude možno počítat s přistoupením dalších obcí. Spolu s obcí Vráž počítáme s přistoupením do tohoto spolku, jak jen to bude možné, optimálně od počátku roku 2023. Výrazně-

ší zlevnění služeb pro občany se nedá očekávat, ale budeme mít náklady více pod kontrolou a očekáváme i větší flexibilitu při stanovování frekvence svozů u jednotlivých komodit.

ZÁHRABSKÁ BEZ PYTLŮ

Zavedení sběru směsného odpadu do černých kontejnerů namísto „pytlových ohrádek“ se jednoznačně odsvědčilo a na obou stanovištích na Záhrabské zavládl větší pořádek. Jen mne trápí, když v kontejnerech vidím pytle s potiskem AVE. Někteří osadníci tedy zřejmě nečetli výzvu, aby nám pytle s potiskem vrátili, protože v jejich ceně je započítána manipulace, odvoz na skládku i skládkovné. Takto tedy platíme vše dvakrát a přicházíme o možnost potištěné pytle vrátit firmě AVE, která nám za ně zaplatí původní pořizovací cenu (téměř 100 Kč/ks).

Jen pro vaši představu: odvoz jednoho „směsného“ kontejneru (1100 l) stojí přes 500 Kč, tedy při vývozu obou stanovišť každý týden bychom zaplatili ročně přes 50 tisíc Kč. Máme proto snahu najít rozumnou frekvenci vývozu, mimo letní sezonu méně čtenou.

Výzva k vrácení potištěných pytlů na obecní úřad stále platí, pomozte nám prosím lépe hospodařit! JIŘÍ BOUČEK

ZÁKON Č. 541/2020 SB. O ODPADECH

§ 59 (3) Obec je povinna zajistit, aby odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily v kalendářním roce 2025 a následujících letech alespoň 60 %, v kalendářním roce 2030 a následujících letech alespoň 65 % a v kalendářním roce 2035 a následujících letech alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých je v daném kalendářním roce původcem. Do výpočtu podílu mohou být zahrnuty rovněž odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému.

§ 60 (4) Obec je povinna informovat nejméně jednou ročně způsobem umožňujícím dálkový přístup o způsobech a rozsahu odděleného soustředování komunálního odpadu, využití a odstranění komunálního odpadu a o možnostech prevence a minimalizace vzniku komunálního odpadu. Nejméně jednou ročně obec zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup kvantifikované výsledky odpadového hospodářství obce včetně nákladů na provoz obecního systému.

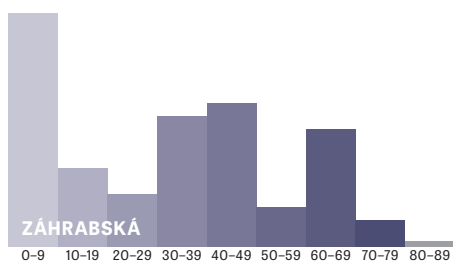
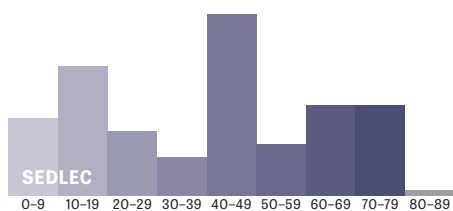
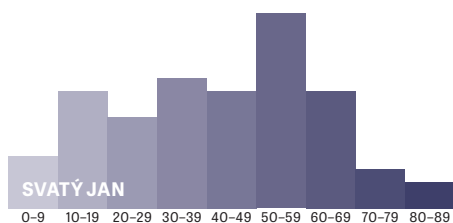

Je nás 202

V listopadu se Klímovým na Záhrabské narodila Johanka – a dosáhli jsme tím počtu 200 trvale hlášených obyvatel. Barbora Kadlecová potom v prosinci svým přihlášením do bytu na bývalé faře načala třetí stovku a vzápětí – o třetí adventní neděli – porodila Jasmínku, našeho v současnosti nejmladšího obyvatele.

Dá se tedy říci, že nás celkem plynule přibývá. Největší potenciál k navyšování počtu obyvatel má momentálně Záhrabská, kde letos započaly přestavby dvou chat s cílem trvalého bydlení. Rozložení počtu obyvatel a jejich věková struktura jsou dobře vidět na připojených grafech. Svatý Jan v této pomyslné soutěži vede jen díky sedmi lidem přihlášeným na obecním úřadu, jinak je momentálně nejobydlenější částí obce právě Záhrabská. Zde je populace také nejmladší. Stoupající počet trvalých obyvatel je sympatický, ale má i svoje rizika a stinné stránky: větší dopravní zátěž, více odpadu, větší spotřeba podzemní vody. Do budoucna možná i řešení problému s umístěním dětí ve školce a ve škole.

JIŘÍ BOUČEK

Vánoční koncerty

Zatímco před rokem jsme byli nuceni zrušit veškeré kulturní akce, letošní situace s kulturou je již poněkud volnější. Po celý listopad probíhala jednání a stále sledujeme nová nařízení vlády o konání kulturních akcí. Náš věrný pan dirigent Haig Utidjian se svým sborem a orchestrem VŠE bohužel bojuje s následky epidemie COVID. Mnoho lidí ze sboru i orchestru je v karanténách, někteří přímo s covidem-19 marodí. Ti nejstarší lidé se účasti ve sboru obávají. Podobná situace je s muzikanty a sólisty. Protože se dnes nedá ani přibližně odhadnout či plánovat, kolik lidí (obvykle zde je 80 účinkujících) bude schopných se zúčastnit, tradiční Rybova mše vánoční „Hej mistře...“ se bohužel opět konat nebude. Nám i muzikantům je to velmi líto a budeme doufat, že se situace napřesrok konečně změní k lepšímu.

Odlíšná situace je u souborů s malým počtem účinkujících. První z nich – téměř rodinný podnik „Barokní andílci“ Michala Pavlíka, kteří spolu se svými hosty do Svatého Jana přiletli v sobotu 18. prosince. Za doprovodu zpěvů a ži-

vé muziky se hráli v kostele divadelní hru O hvězdě. Jako hosté pana Michala Pavlíka a jeho Andílků se do vystoupení zapojili herci divadla KROV z Prahy. Představení navštívila – a také na místě i na sociálních sítích velice pochválila – středočeská hejtmanka Petra Pecková s rodinou a přáteli. Představení bylo proloženo zpěvem koled, do kterého se zapojovala většina diváků. Těch přišlo něco přes stovku.

Další vánoční kulturní akcí je štedrodenňí zpívání s dětmi a souborem CO-MODO, které se bude konat 24. prosince od 14 hodin rovněž v kostele. Soubor s koncertem počítá, první adventní vystoupení již má za sebou a pilně se připravuje i na Svatý Jan. V souboru jsou všichni naočkovaní a karantény je prý zatím nepoznaly tolik, jako mnohem více „seniorský“ sbor Slavoš, který již zrušil i jiná letošní zpívání.

Na představení jsou vpouštěni pouze lidi s platným COVID pasem. Situace s vládními opatřeními se navíc neustále proměňuje a nejsou tedy vyloučeny i další změny. Prozatím však jsou kulturní akce povoleny a tak s nimi počítejme.

J. ŠEVČÍK A J. BOUČEK

„A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.“

Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.“ MT 2,9-10

Synů Izraele bude jako hvězd na nebi dle zaslíbení.

Je mnoho hvězd v našich životech a všechny mají svou zář, svou důležitost, ale jen jedna vede tam, kde se rodí láska, jednota, vykoupení.

Radostné prožití vánočních svátků přejí zaměstnanci Svatojánské koleje